

[Collet]

selorloven er blevet forbedret. Der gives fra 1. januar 1987 5.000 kr. i skattefrit tilskud pr. barn pr. år. Det er da også en forbedring. I denne regerings tid har vi fået godt 10 pct. flere læger og 10 pct. flere sygeplejersker, og amterne har fået udvidet deres rammer især til at nedbringe ventelisterne på sygehuse. Hjemmehjælperuddannelserne er øget voldsomt: 3 pct. fra 1984 til 1985 og 8 pct. fra 1985 til 1986. Det er blot et par eksempler. Men en meget stor del af befolkningen har fået sociale forbedringer, øget social tryghed under denne regering.

I betragtning af, at man ved regeringens tiltrædelse kun spæde den en kort og vanskelig tilværelse, har den fået mange ting igennem. Meget skal gennemføres endnu. Betalingsbalancen skal rettes op, samfundets modernisering skal fortsættes, og der er stadig behov for forbedringer, efterhånden som økonomien tillader det. Men der skal holdes hus med pengene, så vi kan få de høje skatter sat ned, samtidig med at vi betaler af på både den inden- og den udenlandske gæld.

Regeringens politik har været bred, afbalanceret og vellykket, og der er ikke her i Folketinget fremlagt et seriøst alternativ til den.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må tilstå, at hr. Collets taler her i Folketinget er begyndt at kede mig. Det skyldes ikke mindst, at et væsentligt afsnit af den tale, vi lige hørte nu, også blev holdt i går – ord til andet det samme. Det gør mig en lille smule bekymret ved de afstemninger, som bl.a. den konservative folketingsgruppe deltog i i går, for hr. Collet sagde nu her, at der ikke her i Folketinget var fremsat forslag fra SF, som bare antydningvis gik i retning af det, SF havde stillet op i sit økonomiske program, nemlig en markant bedring af beskæftigelsen og en bedring af betalingsbalancen. Sådanne forslag skulle efter hr. Collets mening overhovedet ikke eksistere her i Folketinget.

I går stemte vi her i salen om 80–90 forslag fra SF, som netop havde den retning – forslag, som efter Budgetdepartementets mening kunne forbedre betalingsbalancen, forbedre statsfinanserne og nedbringe arbejdsløsheden med over 10.000. Det er dog den

samme retning som det, der ligger i SFs økonomiske program. Og hvis det er forbudt den konservative folketingsgruppes opmærksomhed, at disse forslag forelå i går, må de ærlig talt have sovet temmelig kraftigt i timen.

Hr. Collet beskæftigede sig så meget med, om der er et alternativ, og hvordan det ser ud. Det konservative landsråd har jo udnævnt SF til hovedfjenden, og det takker vi da meget for. Vi opfatter det bestemt også som vores pligt at være denne regerings hovedfjende, i den forstand at vi skal yde et konstruktivt og energisk modspil til den, så vi kan få den bragt væk. Det medvirker vi gerne til. Men når hensigten med at udnævne os til hovedfjenden er at køre en socialistforskrækkelse, hvor man siger, at SF nok opsluger Socialdemokratiet fuldt og helt, og at det S-SF-alternativ, der kommer, nok kun bliver SF-programmet, så må vi sige, at det er for stor en ære at gøre os. Det er forkert, når de Konservative siger, at det kun bliver vores program, og det er lige så forkert, når Socialdemokratiet siger, at det kun bliver deres program. Det bliver et kompromis derimellem, som kommer til at afspejle styrkeforholdet imellem partierne. Den del af hovedfjendestrategien må vi altså punkttere. Tak, fordi vi blev kaldt hovedfjende, men I skal ikke have held til at lave demagogi på det.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Collet må have fulgt utrolig dårligt med i debatten om krigsbevillingerne, når han tror, at en socialdemokratisk-SF-regering ville føre en markant kursændring i forsvarspolitikken. Desværre, kunne jeg så sige. Men sagen er jo, at Socialdemokratiet indtil nu har spillet ud med et krav om, at der skal være en dyrtidsregulering af militærbudgetet, det vil i realiteten sige en videreførelse af den nuværende forsvarsordning. Det er, så vidt jeg kan se det, faktisk en af de største hindringer for, at der bliver et regeringssamarbejde, for venstrefløjens kan jo ikke tage medansvar for ministertaburetter på et sådant grundlag. Derfor er det meget tænkeligt, at resultatet bliver en samarbejdsaftale. Det, man kan lære af den debat, der har været indtil nu, er, at det sandsynligt er en samar-